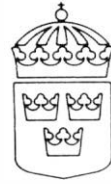

Motion till riksdagen

1985/86:L206

Gunnel Jonäng (c)

Översyn av skadeståndsrätten

Mot.
1985/86
L206—211

Skadeståndsrätten är dåligt utvecklad i vårt land. Personskadestånden är lägre än i många andra länder. Ersättning utgår inte till anhörig som i en del andra länder.

Dessutom har en viss rättspraxis utvecklats som enligt min mening inte är förenlig med den enskilda människans rättssäkerhet.

Skadeståndslagens regler om ersättning vid personskada innebär att ersättning utgår dels för ekonomiska förluster, dels för s. k. ideell skada.

Eftersom personskadereglerna i lagen är kortfattade ger de inte stor ledning vid rättstillämpningen. Därför har rättspraxis fått stor betydelse när det gäller den ideella skadan.

Något prejudicerande domstolsavgörande finns inte, utan praxis har utvecklats utanför domstolarna och i samarbete med försäkringsbolagen själva.

Viss praxis som trafikskadenämnden tillämpar i dag inom ramen för trafikförsäkringen anser jag inte förenlig med rättssäkerheten, nämligen att ersättningen reduceras om den skadade är så dålig att han/hon inte kan använda pengarna. Det är en orimlig praxis.

Att utforma skadeståndsbelopp efter en skadads medvetandegrad är orimligt. En skadads ersättning måste bedömas efter andra grunder. Ersättningen skall utgöra kompensation för den skadades lidande. Säker kan den skadades miljö och omvårdnad förbättras. Kanske kan också en människa vars medvetandegrad fluktuerar uppleva doften av rosor i rummet.

Har man fullgjort sina försäkringsskyldigheter skall skadeståndsansvar utbetalas oavsett den skadades sjukdomstillstånd – det angår inga myndigheter eller försäkringsbolag hur pengarna används.

Det är viktigt att skadestånd utbetalas snabbt – det är också ett sätt att lindra lidande för skadade och anhöriga.

Vi har i Sverige lägre ersättning än en del andra länder. I USA t. ex. är beloppen mycket högre, men färre får ersättning. Märkligt nog går det inte att få fram en internationell jämförelse. Det kan möjligen bero på svårigheterna att jämföra olika försäkringssystem.

I en del länder utgår ersättning även till en skadads anhörig. Så ej i Sverige. Om en förälder tar tjänstledigt en månad för att vårda ett skadat barn får han eller hon ingen ersättning. Här borde ersättning utgå.

Allt talar således för en översyn av reglerna och praxis när det gäller det ideella skadeståndet. Vid frågestunden i riksdagen visade justitieministern tyvärr inget intresse för en debatt om rättssäkerheten ur denna aspekt. Jag

anser dock att en översyn är nödvändig. Likaledes bör en kartläggning ske som gör det möjligt med en internationell jämförelse.

Mot. 1985/86
L206

Hemställen

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av skadeståndsrätten enligt vad som anförts i motionen.

Stockholm den 15 januari 1986

Gunnel Jonäng (c)